

[Finansministeren.]

ligere Bemærkninger, jeg har fremsat. Jeg skal blot endnu understrege, at naar det ærede Medlem beklagede sig over, at den Skattelovgivning, jeg har gennemført, var egnet til at holde Prisniveauet oppe her i Landet, saa henviser jeg ham til det, jeg udtalte før, at der var overhovedet kun Valget imellem at lægge Skatten paa Nødvendighedsartikler og paa Luksusartikler. Og det, at Prisniveauet paa Luksusartikler stiger noget, er intet imod den Kalamitet, det vilde have været, hvis man ved Told eller indenlandsk Afgift havde forhøjet Priserne paa Nødvendighedsartikler.

Saa spurgte det ærede Medlem mig, om jeg havde overvejet de Tanker, der af det radikale Venstre var fremsat i Landmandsbankudvalget, Ja, det har jeg selvfølgelig, saaledes som jeg tilsagde at ville gøre det, men Overvejelsernes Resultat har ganske vist været negativt — jeg tror ikke, at denne Vej er farbar. Naar det ærede Medlem saa spurgte, om det da er Regeringens Mening at drive Landets største Bank som Statsvirksomhed, saa hører Svaret paa dette Spørgsmaal ganske vist mere hjemme under det Ministerium, der har med Bankforhold at gøre, men jeg kan dog allerede nu sige det ærede Medlem, at det er aldeles ikke Regeringens Mening. Regeringens Mening er, saa snart der byder sig rimelige og acceptable Vilkaar derfor, da at afsætte de Aktier i Landmandsbanken, som Staten ligger inde med, saaledes at den saa snart som muligt ophører at være en Bank, hvis Aktier ejes af Staten.

Med Hensyn til de almindelige Betragtninger over Luksusbeskatningen, som det ærede Medlem var inde paa, kan jeg trøste det ærede Medlem med, at jeg i det hele og store ikke er uenig med ham; jeg mener, at vi i det store og hele er naaet saa vidt med Hensyn til Luksusbeskatningen, som det vil være rimeligt at gaa. Det fremgaar ogsaa af min Forelæggelsestale, hvori jeg sagde, at jeg, inden jeg var gaaet med til at medoptage et Forslag, ved hvilket jeg selv havde Betænkeligheder, havde mønstret det hele igennem, og at jeg fandt, at der overfor alt det andet var saa stærke saglige og fiskale og ikke mindst handelspolitiske Betænkeligheder, at jeg ikke mente at kunne gaa højere her. Med Hensyn til Tobaksbeskatningen er der altsaa et Punkt, hvor jeg synes, at man uden nogen som helst Skade kan gaa det Skridt videre, som jeg har foreslaaet, men i det store og hele maa jeg mene, at vi nu staar ved Grænsen

af, hvad Luksusbeskatningen kan yde her i Landet.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 3⁵⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Clausager: Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger til enkelte af de Udtalelser, der er faldet.

Det overrasker mig noget, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kunde misforstaa mig saa grundigt, som han har gjort. Jeg vilde dog ellers mene, jeg udtalte mig ret tydeligt, idet jeg begyndte med at udtale min Tilslutning til Lovforslaget vedrørende Tobaksbeskatningen og endte med at anbefale det til hurtig og velvillig Fremme. Hvordan det kan blive til, at jeg har krævet en dybtgaaende Reform og udtalt, at man kunde sidde et helt Aar om det, begriber jeg ikke; men det er jo et Bevis paa, at man aldrig kan være omhyggelig nok med, hvordan man udtaler sig. Det ærede Medlem vilde paastaa, at han var mere enig med Ministeren, end jeg var, thi han ønskede nemlig hurtig Fremme, og det bestod i, at han vilde slaa Lovforslaget for Panden. Ja, nu kan vi jo se, hvem Ministeren synes bedst om, den, der vil gaa ind i et loyalt Samarbejde om det, selv om han kunde ønske et Par enkelte Smaaændringer, eller den, der vil slaa det for Panden. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke Rigsdagens Sag at ændre Lovforslag, det var Regeringens Sag at udarbejde Forslag og komme med dem fiks og færdigt. Men det er dog saa, at vi drøfter Forslagene, ønsker og foreslaar gennemført Ændringer og faar ogsaa tidt Ændringer gennemført, saa jeg kan ikke se, der her sker andet og mere, end hvad der saa ofte sker i vort Lovgivningsarbejde. Nu haaber jeg, det ærede Medlem er klar over min Stilling, og han ved saa, hvor han har mig.

Det ærede Medlem talte om, at vi havde i en lille Snes Aar forøget Tobaksbeskat-